

[Kjærbøl.]

vurdere følgen af de meget små lapperier, som han — som jeg sagde forleden dag — forsøger at sætte på det byggetøj, vi har i øjeblikket. Jeg må derfor stadig bede ministeren så indstændigt, som jeg kan, om at tage hele spørgsmålet i sammenhæng og vurdere de forskellige faktorer. Det er ikke sådan, at materialereguleringen alene kan løse problemerne, det sagde jeg udtrykkeligt både forleden dag og i dag. Men ministeren tror vel heller ikke på, at huslejereguleringen kan løse problemerne, selvom det udvalg, der sidder, skulle blive hurtigt færdigt, hvad jeg ikke tror. Altså det nytter ikke. Hvis ministeren ikke med åbne øjne vil gå ind i en situation, hvor boligunderskuddet bliver forværret, hvor de tilstande, som en del af vore medborgere lever under, bliver endnu dårligere, henstiller jeg til ministeren, at han kommer med en konstruktiv plan, en konstruktiv politik, og jeg tror at turde sige, at fra mit partis side vil der blive ydet al mulig støtte til gennemførelse af en sådan politik.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg takker det ærede medlem for den sidste bemærkning. Det glæder mig, at han også indrømmer, at forsvarsbyggeriet for sit vedkommende kan få nogen indflydelse på denne situation. Jeg må måske forklare, at jeg med mine ord om, at hvad forsvarsbyggeriet vil kræve af arbejdskraft og materialer vil være til at klare for os, naturligvis mente, at det ville være til at klare for os under forudsætning af, at man ikke forlanger mere byggeri gennemført end det, vi er i færd med, eller i hvert fald ikke ret meget mere. Skal vi først i gang med et program i det omfang, som det ærede medlem foreslår sig, kan der blive vanskeligheder.

Med hensyn til spørgsmålet om finansieringsvanskelighederne, som det ærede medlem ikke mener jeg har gjort noget ved, må jeg dog henvise til den genbelåningsordning, som er opnået. Det ærede medlem må vel indrømme, at situationen nu adskiller sig fra situationen, før den blev opnået, idet den muliggør, at ikke mindre end 3 600 lejligheder har kunnet opnå byggelån, hvad de ellers ikke havde kunnet.

Lad mig få lov til i denne forbindelse at sige en ting, som jeg håber det ærede medlem og jeg vil være fuldstændig enige om, og som offentligheden udenfor denne sal også gerne måtte lægge mærke til: naturligvis betyder genoptagelsen af genbelåningen ikke, at de private banker kan undlade at gøre deres sædvanlige indsats

med hensyn til at give byggelån; de må i samme udstrækning som før pleje byggeriets interesser. Men en ting skal man vide, og det er sikkert nyttigt til oplysning for det ærede medlems fortsatte overvejelser om disse ting: sidste måned kunne de midler, som vi fik stillet til rådighed til genbelåning fra nationalbanken, dække de andragender, der lå inde om genbelåning af byggelån. Da dette tyder på, at der er bygherrer, der ikke i deres bank kan opnå byggelån, end ikke under forudsætning af genbelåning — og i så fald kommer andragendet slet ikke til nationalbanken —, og bygherrer, som i vid udstrækning er ved at opgive byggeriet på grund af de priser, byggeriet er kommet op i, har vi nu til samtlige bygherrer sendt eller er i færd med at sende — afgørelsen er truffet for 8 dage siden af boligministeriet — en forespørgsel om deres stilling til det byggeri, de har fået statslånetilsagn til, en forespørgsel om, hvor længe det er siden, man har opgivet byggeriet, og hvorfor, samt hvilke vanskeligheder man har haft med byggeriet. Jeg håber, vi derigennem får et erfaringsmateriale, som er i stand til at oplyse os om, i hvilken udstrækning finansieringsproblemet måtte lægge sig hindrende i vejen for det byggeri, som vi alle ønsker.

(Kort bemærkning).

Kjærbøl: Vi må vel snart være ved afslutningen, men jeg kan ikke lade være med at sige, at det er meget godt, at den højtærede indenrigs- og boligminister kan konstatere, at der i virkeligheden er penge til rådighed for de ansøgninger om byggelån, der ligger i boligministeriet. Men vi er jo enige om, at dette byggeri er altfor lidt, vi er enige om, at der må noget mere til, hvis vel at mærke bolignøden skal bekæmpes og afhjælpes. Og det er der, jeg sætter ind. Der mangler et initiativ fra den højtærede indenrigs- og boligminister. Det nytter ikke at blive ved at stå og pege på nogle vanskeligheder, lægge dem over på nationalbanken og sige: vi kan ikke komme længere nu. Jeg synes forøvrigt, det er noget paradisk at ville nævne i denne forbindelse forudprojekteringerne, som dog kun har deres nytte, hvis man kan påregne et større byggeri, end der nu, var opfordret til fra boligministeriets side. Jeg har også sagt, det er meget nyttigt, men det forudsætter i virkeligheden, at projekteringen sigter på et byggeri, der snart kommer i gang. Jeg gad ellers nok vide, hvis nu det strømmer ind med tilbuds gående forhåndsprojekteringer fra en